XIII-ik évfolyam. 18-ik szám. Kőszeg, 1893. április 30-án.

KŐSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap

Megjelenik hetenkint egyszer, vasárnap.

Előfizetési ár:
Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr
Nyilttér sora 20 kr. — Hirdetések nagyság szerint.

Felelős szerkesztő és kiadó:
Wittinger Antal.

Előfizetési pénzek és reclamátiók az ideiglenes kiadótárshoz, Feigl Gyula nyomdászhoz intézendők.

Furcsa választás.

E hó 25-én telt le a kétheti pályázati határidő, melyre a megye alispánja Kőszeg városa jegyzői állásának ujra való betöltésére kitüzött és ugyancsak e hó 26-án meg mindjárt összehivták a tisztujitó széket, hogy az a kellő kvalifikációval biró jelentkezők közől megfelelő egyént a kijelölő bizottság ajánlatára megválaszszon. Jelentkezett pedig mindössze öt egyén: négy községi jegyző és egy idevaló városi irnok. A négy első megfelelt a pályázati föltételeknek, vagyis jobban mondva: birt a szükséges kvalifikációval, melyet a törvény ily állásra megkövetel, de jogász-ember persze nem volt köztük. Pedig ugy látszik: ilyenre számitottak. Sokan vezető egyéniségeink közől abban a véleményben látszanak lenni, hogy erre a fontos állásra jogvégzett ember kellene és várták, hogy ilyen jelentkezzék is. De bezzeg nem mutatkozott sehol egy szál sem. Kilenczszáz forintra és egykét száz forint mellékkeresetre*) ilyen egyén nem igen találkozik és — amint láttuk — nálunk sem jelentkezett. E körülmény fölött sok ember töprenkedett és nem tudta, hogy mi tevő legyen. Bele menjen-e a választásba vagy ne? A választás elkalasztását kérje-e, vagy se? Megesett az a különös dolog, hogy közvetetlenül a választási aktus előtt tétovázó város-atyák tanakodtak a helyzet fölött és a polgármester a megjelenésben megakadályozott alispántól sürgönyileg a választás elhalasztását kérte. A válasz erre késett és a választás vezetésére helyettesként kiküldött megyei főjegyző nem látván elfogadható okát az elhalasztásnak, jelöltetett és a választás megejtése czéljából megjelent a már nyugtalanul várakozó képviselők körében. Itt ő előadta kiküldetésének czélját és jelentését megtéve, fölhivta a képviselőket a választás megejtésére. Ekkor felszólalt *Kőszegi* József, a ki a választást elhalasztó inditványát motiválta igen helyes czélzattal, de meglehetősen gyenge alapon. Kőszeginek 5 pontból álló irásbeli inditványát az elnöklő megyei főjegyző nem bocsátotta tárgyalás alá, mivel szerinte az alispán a pályázatot teljesen helyes formában hirdette ki és a tisztujitó széket mára, azaz április 26-ára tüzte ki. Miután pedig e határidőig elég számu és kellő kvalifikációval biró pályázók jelentkeztek és a kijelölő bizottság javaslatát a választás iránt szintén megtette, felhivja a tisztujitó széket, hogy a választást ejtse meg. Erre névszerinti szavazás kéretvén, beadatott összesen 42 szavazatlap. Megválasztották (25 szavazattal 14 és 3, összesen 17 ellenében) *Auguszt* János előbb pörgölini, most pinka-miskei körjegyzőt. *Pötzelberger* Károly városi képviselő a választás kihirdetése után felebbezést jelentett be.

Ez, röviden elmondva, a tisztujitó szék lefolyása a jegyzői választásnál. Elég furcsa. Ez az egész tisztujitó szék olyan különös képet nyujtott az auditoriumnak. Látszott e kép egyes alakjain, hogy készületlenül léptek a tanácskozó-terembe, s hogy a feltálalandókat gyomruk alig lesz képes felemészteni. Akartak valamit városatyáink, de sokáig nem voltak benne tisztában, hogy mit. Végre felderengett egy kis fény, de már késő volt, mert közel volt az alkonyat. Jogászemberre fájt a foguk, reprezentálni tudó egyént szerettek volna a jegyzői székbe ültetni, de azt a szándékukat sem a jegyzői fizetés esetleges fölemelésével, sem a pályázati hirdetés soraiban nem nyilvánitotta ki senki. Vagy hiheté-e valaki, hogy kilenczszáz forint évi fizetésre jogot végzett és az igényeknek megfelelő uri ember jelentkezhetik? Tamások vagyunk benne és velünk bizonyára mások is. A dolog felett nézetünk szerint a város fejének és egyes szóvivő embereknek korábban kellett volna elmélkedni és ahhoz képest cselekedni, nem pedig az utolsó pillanatban egy teljesen uj képviselőt beleereszteni az inditványtevésbe és ezt még hozzá *mács*-ban hagyni. Ilyen formán nem lehet czélt érni; igy nem szabad helyi politikát csinálni. Mivel pedig a hangulat városszerte olyan, hogy a jegyzői fizetésemelésre senki még csak gondolni sem akar, az adott körülményekhez képest e választás ugyis elég szerencsésnek mondható. Ezen változtatni már alig lesz lehetséges, hanem legfeljebb az ügyet el fogják huzni a végtelenségig, a minek azután csupán csak az az eredménye lesz, hogy mi egy tapasztalattal ismét gazdagabbak lettünk.

De ha még ugy volna! Csakhogy mi tanulunk, tanulunk: de nem okosodunk; kapkodunk fűhöz, fához és nem fogunk semmit. Wir bleiben beim Alten!

*) Megjegyezzük különben, hogy a mellékkeresetről a pályázati hirdetésben említés sem történt.

TÁRCZA.

Méhes Béla.

— Elbeszélés. —

Francziából forditotta **Mórffy.**

(Folytatás.)

— Igaz! de te is fiatal leszesz, ha majd terád is kisüt a nap, ha feleséged és gyermekeid lesznek, meg tűzhelyed, a melynél pipázva elmélázhatsz. Reggelenkint kilovagolsz a pusztádra és szivod a balzsamos üde levegőt. Ellenben én már többé sohasem leszek fiatal. Az én szivemben többé nem leszen tavasz. Száraz kóróvá aszom, s egyedüli vigasztalásom az lesz, hogy belvettem akkor majd te leszesz fiatal.

Búcsuzáskor kikisértek a kapuig mind a ketten.

Éppen azon tünődtem, hogy elmenjek-e a kaszinóba, vagy pedig ne, mikor egy férfi és egy nő ment el mellettem karon fogva. Récsey Márta volt az apjával. Valami mulatságra mehettek, mert Márta igen diszesen volt öltözve. A mint elkerültek, rám ismertek. Márta kérdezősködni akart Milkáról, de az apja félbeszakitá:

— Ugyan ne tartóztasd Szikla urat, látod hogy a kaszinóba siet; én is rögtön ott leszek, ugyis elkéstünk már.

— Igaz. Tetszik tudni, nekem meg megkell jelennem a bálban, mert egy fiatal ember van itt a fővárosból, aki engem el akar venni. Azért is vagyok ilyen izgatott.

Azzal ment tovább, de nevetését még jó ideig hallottam a néptelen uteán.

II.

Néhány hét mulva Récsey ur egy kirándulást tervezett a sárdi bid megtekintésének czime alatt., Valami buszan rakodtak föl a két bricskára, és ujjongó jó kedvükkel már kora reggel felzavarták nyugalmából az egész vidéket. Ott volt a bázi ur és házi asszony Récsey és neje, az én feleségem, a polgármester két sovány, sápadt vén leánya, Milkának öt-hat gyermekkori barátnéja, kik világos ruháikban igazán jól festettek; arczaik az áprilisi levegőtől neki voltak pirulva, és hogy szép fehér fogaikat mutogathassák: nevettek de nagyokat; szóval igen jól érezték magukat.

Velük a récsei fiatalság, továbbá az én kaszinóbeli ismerőseim, a kiknek öröme leirhatatlan volt, hogy a mindennapi élet unalmasságát némi változatossággal élénkithetik, végre Méhes Béla, kit én mutattam be az uraknak, ezért nagyon szivesen is fogadták. Megjegyzem, hogy kopott kabátját és czérna kesztyüit tiszteségesebbekkel cseréltettem ki, s ennek folytán legalább tiz évvel fiatalabbnak látszott.

A hegynek felfelé menve leszállottak a kocsikról és kisebb-nagyobb csoportokban gyalog folytatták az utat. Közönkint megállapodának és nézték, mint vivódik a nap a tó vize fölött lebegő ködděl, mely végre mint a tömjénfüst emelkedett az ég felé. A sikságon a pázsitos rétek zöld szőnyegei és a falusi házak tüntek elő a köd fátyla alól, mig a messze távolban a Mura ezüst szalagja csillogott ki imitt-amott a hatalmas tölgyes fái közől.

Megállottam én is, hogy vizsgáljam a vidéket, mikor Béla szegődött hozzám. Őt nem érdekelte a gyönyörü tájkép; nagyon halaványvolt, mintha a hideg lelte volna.

— Te kicsoda az az ur, aki ott elül megy? Elindulásunk óta folyton Mártának teszi a szépet! Olyan kajlán áll a bajusza, aztán a haja elül a homlokán ketfelé van választva, mint az asszonyoké.

— Nem ismerem, szóltam mosolyogva. Hihetőleg versenytárs!

Béla még halványabbá lett.

— De csak tréfálsz, ugy-e?

— Hát van abban valami lehetetlenség? Hisz az valóban el akarja venni Mártát!

Kicsi bija volt, hogy kővé nem vált. Aztán tréfára fogtam a dolgot és biztattam, hogy ne engedjen ám azért, bátraknak kedvez a szerencse is.

Milka és Márta jöttek felénk, mind a kettőnek kezében vadrózsából kötött csokor volt. A társaság egyik-másik női tagjának bizarr öltözékéről folyt köztük a beszéd, de a csattanósabb részt csak ugy sugták egymás fülébe, mi jóizü mosolyt csalt ajkaikra.

Kéréseimre Milka bemutatta Bélát Mártának. Hanem komolyságát egyik sem tudta megőrizni, mert Milka már beszélt Mártának az uj hóditásról. Béla zavarában alig tudta elmondani a regényeiből ezen alkalomra kivülről betanult mondókáját. De Márta szokott kedvességével kisegité:

— Oh! én már ismerem Méhes urat; hiszen édes anyja mellettem szokott ülni a templomban. Emlitett is, milyen jó fia van ő neki, hogy mennyire ragaszkodik hozzá. Lássa, es nagyon szép öntől!

Ezt olyan nyájas, olyan szeretetre méltó hangon mondá, hogy Béla még nagyobb zavarba jött. Göndör hajához, szép hajlásu orrához nagyon jól állott a csinos kalap, melynek a fátyola félig eltakarta az arczot, továbbá a világos kék ruha és vállán a drága csipke kendő.

Karon fogtam barátomat, mert rőstellettem, hogy olyan ügyetlen.

— Lásd, milyen ügyetlen vagyok! Az a másik összehord neki hetet-havat, mintha irásból olvasna, én meg alig tudok szónoz jutni. Egyébiránt en arról meg álmodni se mertem, hogy valamikor vele beszelhetek; egy ódát könnyebben elszavalnek előtte.

Levelezés.

Lánzsér, 1893. április 22.

(*Egy bécsi sikkasztó Lánzséron. Czigányok. Időjárás. Sorozás*). E héten bizonyos *Hawlin* János bécsi magánhivatalnok volt vendégképp *Huber* József főerdész urnái beszállásolva. Az illetőnek Huber urrali ismeretsége Csáváról datálódik, hol Hawlinak rokonai vannak. Itt tartozkodása folyamán viselkedése semmi gyanusat sem mutatott, s nem bitte volna senki, hogy oly hamar más véleményre kell jutnunk róla.

Tegnap délben főt. *Mayer* Bence plébános ur a „Weltblatt"-ban erről a bizonyos Hawlin Jánosról igen sok csunya dolgot olvasott. Volt abban a cikkben szó okmányhamisitásról, váltóhamisitásról, sikkasztásról, csalásról s többrendbeli ocsmány tettről. Plébános ur azonnal Huber főerdész ur lakására ment, hogy megtudhassa bizalmas uton, valljon a vendég Hawlin János azonos-e a sikkasztó Hawlin Jánossal? Ott aztán meg tudta, hogy az illető reggel, az „Extrablatt"-ot magához véve, azt mondta, hogy kimegy a plébános urhoz. Azóta még nem jött vissza. Plébános urnál nem volt, fel lehet tehát róla tenni, hogy az Extrablattban büneit felsorolva találta, azt elfüntette, a mivel a talajt alatta inogni látta, kereket oldott, itt hagyván felsőkabátját s buldoggrevolverét.

Most már bizonyos volt, hogy a csaló és a vendég Hawlin azonos személyek. Plébános ur a kaboldi csendőrséget azonnal személyesen értesitette; előadta, mit irnak róla a bécsi lapok; elmondta, mily gyanus körülmények közt távozott Lánzsérról: s most . . . . . keresik Csáván és Felső-Lászlón — rokonainál, s talán eddig már kézre is került. . . .

Épen tegnap egy másik — kevesebb szenzációt keltő esemény is történt nálunk. Két 15—16 éves cigányleány járt a községben kéregetni. A kapott alamisnát kevoselték, hihetőleg, mivel néhány házban ruhadarabokat, selyemkendőt csentek el, s kereket oldottak. Egy károsult nő egy férfi társaságában azonnal üldözőbe vette a bünösöket; el is érték őket a várromoknál; el is vették tőlük a rablott holmikat, azonban — sajnos — a tetteseket elereszteték, mert . . . . . félnek a veres kakastól.

Tisztelet Falb uram tudományának, azonban e hó 16-ára jósolt kritikus napja nem ütött be, legalább nálunk nem; volt egy kis fagy, egy kis hó, egy kis hideg, s meg volt a „kritikus" nap.

Az elmult zordon tél, a tartós hideg időjárás ugy a vetésekben, mint a gyümölcsfákban nagy károkat okozott. Az egész vegetáció hátra van maradva. Az éjjel volt ugyan kis esőnk, de még nem elegendő; ha most eső lenne, s reá meleg napok következnének, a vegetáció rohamosan haladna.

A idei sorozásban községünkből csak 1, mondd egy ifju vált be katonának, mely egy 650 lélekkel biró községben vajmi rossz eredmény.

A helybeli r. k. népiskolában az évzáró vizsgálat május hó 4-én leend. R. L.

HIREK.

— **Jegyzőválasztás.** A város képviselő-testülete mult szerdán *Bárdossy* Jenő főjegyző mint alispáni helyettes elnöksége alatt a jegyzői állást töltötte be választás utján. *August* János pinka-miskei kör-, *Horváth* István szt-gotthardi községi, *Pleszkács* József város-hodászi kör- és *Szabó* Benjamin vépi községi jegyzők voltak a pályázók és egyuttal jelöltek. A kért és elrendelt névszerinti szavazásnál *August* János lett a győztes, ki 42 leadott szavazatt közül 25-öt kapott. *Horváth*-ra 15, *Pleszkács*-ra 3 voks esett; *Szabó* egyet sem kapott. A megválasztottat, ki kőszegi származásu és ügyes, szorgalmas jegyző hirében áll, legközelebb fel fogják hini a hivatalos eskü letételére. A választás ellen különben appellátát jelentettek be.

— **Keresztfeltüzés.** Szép ünnepély szinhelye volt kedden d. u. 4 és 5 óra között az épülő templom előtti tér. *Major* János prépost papi segédlet mellett megáldotta és megcsókolta a templom keresztjét, melyet azután felhuztak és feltüztek a toronyra. *Müller* Ede épitési vezető a husz perczuyi munka után ott fenn a magasban poharat ürített ő szentsége XIII Leo pápa, ő felsége a király, megyés püspökünk, prépostunk, polgármesterünk, a polgárság, az alapkezelő-bizottság, az épitész (Schöne Lajos), az ácsmester (Paller András), az épitőmester (Schlapfer Pál) és a munkások egészségére, minden egyes áldomás után a mélységbe vetve egy-egy poharat. Az épitőmester éltetése után *Major* János alant éltette *Müller* Ede urat. Ugyan ő a kereszt megáldása előtt a templom lőbejárata előtt beszédet is tartott a templomépitő styl fejlődéséről és átalakulásáról.

— **Mükedvelői szini-előadás, hangverseny és tánczmulatság.** Mennyi élvezet egyetlen egy estén! A turistaegyesület nyujtja ezt a jövő szombati estén és az ezután befolyó tiszta jövedelmet az Ó-házon épitendő emlék alapja javára fordítja. Az estély műsora, melyet már szétküldöttek, valóban meglepő, mert szokatlan és érdekes dolgokat nyujt a közönségnek. Már az is mennyi érdeklődést kelt, hogy az általunk ismert fiatal hölgyek és urak először fognak a világot jelentő deszkákon megjelenni és szinészi tehetségökről bizonyságot nyujtani. Igazán, nagy kiváncsisággal nézünk az érdekes előadás elé. De örvendünk annak is, hogy az itt letelepedett országosan ismert *Dávid* István tanárt és irót, ki egyuttal kitünő hegedűművész, szerencsénk lesz hallani. Akik eddig hallották, csodákat beszélnek ritka szép és művészies hegedűjátékáról. A tanár ur előadását *Hanély* Flóra urhölgy zongorán fogja kisérni. — *Petrovits* Frida urnő, volt opera-énekesnő és jelenleg kőszegi lakós néhány szép dal eléneklésével fogja az est sikerét előmozditani, őt zongorán *Pohl* Elza urhölgy fogja kisérni. Egy élőkép is be lesz mutatva, egy hollandi festmény után. Czime: „A kérő" és ezt szintéu helybeliek fogják személyesiteni. — Ez előadások után czigányzene mellett tánczra perdül majd a fiatalság, a kis teremben pedig vacsorára lesz teritve. Csupán 1 frt jár mindezekért, a kik pedig az első sorokban kivánnak ülni, azoknak 1·50 és 2 frtot kell fizetniök, tehát annyit a mennyibe máskor egymagában egy tánczmulatság kerül.

— **Figyelmeztetés.** Daczára annak, hogy 500-nál több meghivó lett a jövő szombati sziuielőadásra, hangversenyre és tánczmulatságra szétküldve, még nincsen kizárva, hogy egyik-másik arra igényt tartó tévedésből nem kapott meghivót. Akik tehát ilyenre reflektáluak, szivesked jenek egyesületünk titkáránál *Kőszegi* József urnál jelentkezni. Kőszeg, 1893. április 27-én. *A kőszegi turista-egylet választmánya.*

— **Az Ó-ház mai képe.** A ki ma megy fel az Ó-házhoz, az ott most legalább nyomát látja az egykori várnak. A turista-osztály áldozatkészségéből a körfal egy része felszinre hozatott, hogy el ne mosódjék e régi emlékünk és ennek teljesebb képét nyerjük. Sokan azon véleményben voltak eddig, hogy ez a hely azért neveztetik Ó-háznak, mivel ott valaha egy közönséges épület állott; mások megint, sőt iróember is igy vélekedett, mivel a távolban ugy tünik fel, mint egy roskatag ház. Tévednek. Római erődítvény volt ott nagyszerü vallumokkal és védtöltésekkel; később, a magyar uralom kezdetén pedig magánosan álló vár. A most fölfedett körfal az ugynevezett történeti korban emeltetett ragasz nélkül oly módon, hogy a mészkő-halmok alá, közébük és fölejük gallyakat és fagakat raktak és gyujtottak meg, minek folytán keményen összeálló és igen erős falakfalat nyertek. E falak egészéből vagy maradványaikból emlékeink szerint *Zsolt* magyar vezér várat épittetett, a hogy őseink e hazába való bejövetelök alkalmával mindenütt, a hol római castrumokat találtak, épitettek. Zsolt volt az, a ki e várat *Kőszeg*-nek nevezte el a közepén kiálló sziklától. Városunk, mint az *alsó-vár* körül idővel keletkezett lakóhely, innen kapta nevét. Megérdemli tehát az a hely, hogy legalább egy hajszálát emlék gyanánt őrizzük, s azért a turista-osztály dicséretes munkát végez, mikor a régi *Kőszeg* rommaradványait kiásatja s ezáltal houfinak és idegennek a figyelmét e hely iránt fölkelti és ébren tartja

— **Kirándulóhelyek gondozása.** Városunk határában és az ezzel érintkező szomszéd községek határaiban erős munka folyik a sétahelyek javitása körül. A turistaság gondozó keze látszik meg mindenütt, a merre az ember most tart. Jó utak vezetnek mindenfelé és azokat jelzők mutatják; padok, hajlékok kinálkoznak a fáradt utas pihenőjéül. A turista-osztály rendezteti mindezt ügybuzgó utnagyja, *Hammer* Gyula által, ki mostanában minden szabad idejét a turistaügynek szenteli. Az erdős helyeken csak mostanában állittatott fel 33 uj padot. Ma-holnap a szabadban csupa csinált utat s minden tiz-husz lépésnyire ülőhelyet találhat majd az ember, csak legyen azután, a ki meg is védje, illetőleg kimélje a közönség kényelmére berendezett e helyeket. A közönség legyen éber őrzője e tárgyaknak s ne türje, hogy meggondolatlan emberek, csintalan gyerköczök azok rongálásával töltsék idejöket. Elég csak ráismerni az illető rongálóra és a rendőrségnél, vagy a turista-osztály tagjainál szóvá tenni az esetet; majd a többit elvégzik ezek.

— **Szépirodalmi pályázat.** Hogy lapunk Tárcza és Csarnok rovatát még élénkebbé tehessük s ezáltal olvasóközönségünknek is minél érdekesebb, kedvesebb olvasmányokkal szolgálhassunk; hogy továbbá irodalomművelő közönségünket is buzditsuk a tollforgatásra: kettős irodalmi pályázatot hirdetünk. És pedig:

1. 30 koronát aranybau oly történeti elbeszélésre, melynek tárgyát az iró Kőszeg városa, vagy a vidék történetéből meriti. E dolgozat nagyobb, többszöri közlésre való legyen.

2. 20 koronát aranyban egy a tárcza-rovatba alkalmas, eleven modorban irt eredeti novellette-, rajzra vagy humoreszkre, mely azonban 6 tárcsa-hasábnál hosszabb nem lehet.

Pályabirákul a fővárosi sajtó három kiválóbb munkását fogjuk felkérni. A kitüzött pályadijak bármelyikére lapunk belmunkatársai kivételével mindenki pályázhat. Az első pályadij, ha abszolut becsü történeti elbeszélés nem érkeznék be, nem fog kiadatni. A második pályadij azonban m i n d e n e s e t r e, és pedig a legjobbnak itélt muuka szerzőjének a pályázati eredmény kihirdetése után azonnal kiadatik.

A pályaművek jeligével és szerző nevét rejtő jeligés levélkével ellátva, tisztán leirva, legkésőbb 1893. évi május hó 31-ig a *Kőszeg és Vidéke* szerkesztőségéhez küldendők. A pályázat eredménye a határidő lotelte után négy hét mulva lesz a *Kőszeg és Vidéké*-ben közzétéve. A szerkesztőség fentartja magának a jogot, hogy az irodalmi szinvonalon álló és dicséretre méltatott munkákat is a szerző neve alatt, de tiszteletdij nélkül közölhesse.

Kőszeg, 1893. évi április hó 28-án.

A Kőszeg és Vidéke szerkesztősége.

— **A kincskeresők.** Munkára mentek embereink és előre örültek annak, hogy olyan szép alkalom kinálkozik a meggazdagodásra. Hallott egyik is, másik is valamit az elásott kincsekről és arról, hogy nagy urak még nagyobb urak utasitására és engedélyével erős munkát végeztettek a kincskeresésnél. „Meg van! Ásatnak, hogy valamit találhassanak; mit kereshetnének mást, mint kincset" — mondogaták maguk között. És neki fogtak, de erősen; ástak, mint még soha. . . . A kincs előkerült, de ők nem látták; az eredménynyel mások meg voltak elégedve, de ők nem. Ők nem látták hasznát a keresésnek és nem hihették el, hogy más s e m m i é r t örüljön. A kincset ők más milyennek képzelték.

Récsey ért el bennünket e közben s kérdezte, hogyan érezzük magunkat?

— Ugyan kérem — szóltam hozzá — hogy hijják azt az urat ott, aki elül megy? Egyedül csak őt nem ismerem az egész társaságból.

— Urnak csak olyan alig ur! a lendvai Markó asztalosnak a fia, különben fővárosi ujságiró. Hiszen ugy is tetszik ismerni!

— Most már emlékszem rá l Hiszen találkoztam én már vele, sőt a czikkeiveit is érdekkel olvastam, mert szeretett nevekre emlékeztettek. Husz éves korában került a fővárosba, hozva a zsebében néhány elbeszélést és regénytördeket. Tiz évig igen sanyaru volt az élete, sokszor betevő falatja sem volt neki; de nem csüggedett. Végre bejutott az egyik utczai ujsághoz, hol könnyelmü és alkalmazkodni tudó lénye hamar megszokta azoknak a botrányos és pikáns történetkéknek a közre bocsátását. De hát az igy összeharácsolt keresetet hamar föl is szokta emészteni a tenger adósság.

— Es ez akarja Mártát elvenni? — kérdém Récseytől.

— Ez, s a mint mondják, nem is volna rossz parthie, de nekem más a czélom. Félek még rá gondolni is, hogy leányom a fővárosban olyan társaságba keveredjék, a melyet én ki nem állhatok, habár nem is ismerem . . . Különben erről rá érünk még beszélni, most mulassunk.

Ezzel ott hagyott bennünket és egy másik csapathoz csatlakozott.

Reggelizni a hid árnyékában a pázsitra heveredtünk le. Markó Mártának a lábaihoz ült és vadabbnál vadabbakat beszélt. A maró gunyból a legkaczagtatóbb dolgokra hirtelen átcsapó beszéd a valóban képzett csevegőt mutatá. Hasonló foglalkozásu emberek között a szó játsza a főszerepet, a lényeg, a beszéd tárgya, az nem számit, az lehet akár mi és akár minő. Ők csak csillogni akarnak szavaikkal, de nem meggyőzni.

Béla csak bámult a merész föllépésen. A többiek hamar megunták a nagy hangu beszédet; mint affele nagy vadászok és keveset tudók, nem voltak hozzá szokva a mások beszédét türelemmel végig hallgatni. Azt gondolták tehát, hogy Markó zavarni akarja az ő jó kedvüket, s igy nem való közéjük.

A reggeli után valaki azt inditványozta, hogy tekintsünk meg egy közel levő régi várat. E végből csoportok alakultak. Én Bélával mentem, ki szomoruan nézegetett előre, a hol az a bizonyos kék ruha volt látható.

Menet közben azon ürügy alatt, hogy Milkának valamit akarok mondani, egyedül hagytam Mártával. Boldogságában nem tudta, hogy mit csináljon.

Egy ideig szótlanul ballagtak egymás mellett, végre is Márta kezdé meg a beszédet hamis mosolygással:

— Ön olyan szomorú Méhes ur. Szikla urtól hallottam, hogy ön egészen elzárkózik a világtól és titokban verseket ir. Lássa én nem vagyok költő, de a természet könyvét megértem és higyje el nekem, egészen boldog vagyok. Imádom a szabad természetet és nem ismerek nagyobb élvezetet a világon, mint ha jó barátok társaságában a szabadban költhetek el egy ozsonnát vagy reggelit.

— En is ki szoktam menni reggelenkint a szabadba, hogy láthassam a nap keltét. Ez az egyedüli szórakozásom. Társaságban én nem érzem jól magamat, mert én nem tanultam sem csevegni, sem nevetni, de még sétálni sem. Egy öreg pásztor az egyetlen jó barátom, aki elmesélgeti az ő bújat-baját. En aztán elkezdem vigasztalni, mert olyan jól esik, ha valakit én is vigasztalhatok.

— Tehát e szerint meg is bánta, hogy eljött velünk!

Béla lehorgasztá fejét és halk hangon felelte:

— Nem.

Megállottak. A leány egy rózsát tépdesett szét, és Béla mohón bámulta az aranysárga fürtöket, a hófehér nyakat, a kipirult arczot.

(Vége következik.)

— **Uj hivatalnokok.** Postahivatalunknál mostanában *Machatsek* Aladárt alkalmazták, ki itt mint gyakornok-jelölt működik. A megbetegedett *Hechinger* Imre postahivatalnok helyettesitésére *Száz* Mariska posta- és táviró kezelőt küldték ki.

— **Márk napja.** Kedden a katholikus hivek buzaszentelési körmeneten voltak. Reggeli 7 órakor előbb nagy-mise volt, mely után a felső vám felé eső szántóföldekre indult a proczesszió.

— **Szőlőhajtás.** Kőszegen a szőlőtőke, daczára a kedvezőtlen időjárásnak, szépen hajtott ez ideig. A szt.-györgyi hajtást, 12—14 czméter hosszuságut, a héten rajzolta be *Hercz* Ödön rajztanár a városházán őrzött ugynevezett *szőlőjövés könyvé*-be.

— **Adományok.** A „magyarországi tanitók házá-ra, melyre mult alkalommal felhivtuk közönségünk figyelmét, a szerkesztőségünknél letett gyűjtő-iven már több kegyes adakozó jegyzett kisebb-nagyobb összeget. Kisebbnek mondjuk a krajczárokat, nagyobbnak a forintot. Eddigi gyűjtésünk 5 frt 10 kr. Külön nem kérünk fel senkit, de a ki szivesen járul hozzá e nemes ügyhez egy pár krajczárral, az küldje adományát e lapok szerkesztőségéhez. Az adakozók neveit és adott összeget a gyűjtés befejezésével fogjuk közzétenni és utóbbit rendeltetési helyére, az „Eötvös-alap" gyűjtő központi bizottságához (elnök: Péterfy Sándor, titkár: Lakits Vendel) Budapestre küldeni.

— **Gyanus halál.** Ecker József helybeli cserepes, kinek egyik tanuló fia pár hónappal ezelőtt gyanus körülmények között kiszenvedett, e hó 28-án maga is pár órai kinlódás után meghalt. Fentorog a gyanu, hogy Ecker nem természetes halállal mult ki, a miért megindították a vizsgálatot.

— **Szőlővesszők szállitása tilos.** A földmivelési miniszter egyik rendelete értelmében szőlővesszők vagy karrók egyáltalában nem szállithatók: Kőszegről Alsó-Fehér, Besztercze-Naszód, Borsód, Csik, Fogaras, Háromszék, Hunyad, Maros-Torda, Mosony, Pozsony, Udvarhely, Ugocsa, Ung, Szeben és Vasvár megyékbe. E szabály alul azonban a miniszter az érdekelt törvényhatóság indokolt fölterjesztésére kivételeket engedhet.

— **Kohl kitüntetése.** Ő felsége a király *Kohl* Medárdnak, a hercegprimás önfeláldási titkárának a III. oszt. *vaskoronarend*-et dijmentesen adományozta.

— **Ünnepi munkaszünet a vasutnál.** A vasutaknál f. é. április hó 1-től fogva ünnepnapokon csak bizonyos meghatározott időben vesznek fel vagy adnak ki árukat; teherárut pedig egyáltalán sem fel nem vesznek, sem ki nem adnak. Gyorsárut délelőtt 9-től 12 óráig vesznek fel vagy adnak ki.

— **A dunántuli dalosszövetség** megalakitásának előmunkálatai — a mint soproni levelezőnk irja — nem sokára befejeződnek. A május hó 21-én tartandó alakuló közgyűlésre eddig is már szép számmal jelenkeztek dalosegyesületek, legnagyobb részt Sopron, Győr, Veszprém és Zala megyékből, — jeléül annak, hogy a Dunántuli dalosszövetség programmja a hazai dal- és zeneművészet fejlesztésének nélkülözhetetlen érdekeit öleli fel magában és hogy különösen a vidéki dal- és zeneművészeti viszonyok emelésében régen érzett hiányt van hivatva pótolni. A „Győri Ének- és Zeneegylet" és a „Soproni Férfidalkör" a magyar dalművészet intensivebb művelésének közóhaját nem csak kifejezésre juttatták, hanem a mint a következmények eddigelé is már fényesen igazolják, a Dunántulban ezt a közóhajt tetté is érlelik és az a közgyűlés a mely Sopronban május 21-én a Dunántuli dalosszövetséget megfogja alakitani, ujabb bizonyságot fog szolgáltatni arról, hogy Dunántul közönségének művelt érzéke, nemes fogékonysága van hazai közművelődésünk és kulturális haladásunk közczéljai iránt. Örömmel töltenek el bennünket ezen eredményeiben közművelődésünkre és társadalmi fejlődésünkre oly fontos mozgalomnak sikerei- és a mikor ennek hasábjainkon különösen is kifejezést adunk, felhivjuk érdekelt köreink figyelmét a dunántuli dalosok üdvös mozgalmára. Különösen számitunk arra, hogy városunk dalegyesülete is képviselve lesz a Dunántuli dalosszövetség soproni alakuló közgyűlésén és ha eddig még nem jelenkezett volna, hogy jóhirneve érdekében a soproni Férfidalkör elnökségénél május 12-ig képviselőjét bejelenti.

— **Hirdetmény.** Alulirt polgármesteri hivatal részéről közzé tétetik, hogy az ausztriai értékü két és negyed forintos ezüstérték érmek, csak bezárólag folyó 1893. évi május 31-ig fogadandók el a magánforgalomban fizetésképen. — Ezen érmeket az állampénztárak s hivatalok csak 1893. julius 31-ig kötelesek elfogadni, ezentul nem. Kőszeg 1893. évi április hó 22-én.

Tipka Ferencz s. k.
polgármester.

— **Megyegyülés.** Holnap, május hó 1-én, Vasvármegyo köztörvényhatósági bizottsága évnegyedes közgyűlését tartja, melyen az egyházpolitikai napi kérdésekről is lesz szó. Beszélik, hogy expedienst keresnek, melyszerint a kecske is jó laknék meg a káposzta is megmaradna.

— **A minimum.** Az országgyűlésen most tárgyalják a tanitói fizetések rendelkeséről szóló törvényjavaslatot. A minimumot csak 300 frtban akarják megállapitani, tehát annyiban, a mennyiben ezt az 1868-ik évi népoktatási törvény már megállapitotta. Az egész, a mit még ezenkivül el lehet érni, legfeljebb abból fog még állani, hogy a 300 frtos minimumon felül a fizetésnek 400 frtig való kiegészitésére is nyujtanak segélyt, s hogy a korpótlék — 300 frt minimális fizetés után való számitással — az összes tanitókra fog kiterjesztetni, vagyis minden tanitó öt—öt évenkint 30—30 frtnyi korpótlékban. Veszett fejszének a nyele.!

— **Fel Borsmonostorra!** Ma van a borsmonostriak (klastromiak) nagy napja, a bucsunapja. Olyan büszkén soha sem lépked az odavaló nép poros uczáján, mint ma, a mikor annyi idegennel és főleg városi emberrel találkozik a falujában. Volt idő, hogy a rőtiekkel azou kaptak össze, hogy melyiköknek a bucsuja látogatottabb, a rőti-e, vagy pedig a borsmonostrai. Ugy intézték el a dolgot, mint a delegácziók: a rőtiek azt mondták, hogy az övék, a Szt.-György vitézei pedig, hogy: „unser Kiritag". Annyi egyébként bizonyos, hogy a kőszegiek adandó alkalommal tömegesen látogatnak el Rőtre is, meg Klastromba is (ha szabad még igy nevezni). Az utóbbinak csak az szolgált eddig hátrányára, hogy mizerabilis korcsmája van, hol csak ritkán lehet élvezhetőt kapni. Szinte vigasztalbat az a hozzánk érkezett tudósitás, hogy idén jóval jobb lesz minden és különösen a sör — kitünő. Hát lássuk!

— **A negyedik vonat.** Jövő hó 1-től a nyáron át megint minden vasár- és ünnepnapon a negyedik 1603-as és 1604-es vonat közlekedik Kőszeg és Szombathely között, a 1601-es pedig ezután mindig reggeli pont 5 órakor indul Kőszegről.

— **Áthelyezett ügyvédi iroda.** *Záborszky* Gyula ügyvéd Pinkafőről még május hónapban Felső Őrre teszi át ügyvédi irodáját.

— **Segélyezett szinigazgató.** *Monori* Sándor szinigazgatónak, ki legutóbb Veszprémben működött, de a tűzvész miatt e helyet elhagyni kényszerült, a belügyminiszter 150 frtnyi segélyt engedélyezett. Monori tudvalevőleg most Szombathelyen tart előadásokat és később Kőszegre szándékozik jönni.

— **Az uj nikkel pénzek.** A mult hét elején jelent meg az uj érték negyedik pénzneme a forgalomban. Az arany, ezüst és bronz után most a nikkel következett: Ezek a nikkelpénzek 10 és 20 fillér értékűek. Verésük igen éles és tiszta, szélük rovátkos s körülbelül akkorák mint az eddigi 10 és 20 krajczárosok, csak hogy ezeknél jóval vastagabbak. Verésük hasonlint a bronzpénzekéhez. A huszfilléreseken a verési év 1892, a tizfilléreseken 1893. A nikkelpénzek igen könnyüek és hangtalanok. Nem olyan szépek, mint a milyennek gondolta őket a közönség, mert nem ezüst fényük, hanem bronzfényük van.

Közgazdaság.

A magyar ipar terjesztése.

Igaz, hogy magyar chocolade-iparunk még nincs, mert a mi kevés termeltetik az országban, az a szükségletnek alig 5—6%-a. De kétségtelen, hogy a parlagon heverő nagy tőke, a mely a valuta-szabályozás következtében hanyatló kamatláb miatt jövedelmezőbb elhelyezést, jobb befektetést keres, készséggel karolná fel ezen iparágat is, — mihelyt mögötte állana a magyar kereskedő osztály és a nagy fogyasztó közönség, mely nem abban fog diszelegni, hogy melyik franczia vignettát árul s fogyaszt, hanem hogy a versenyképes magyar gyártmánynak adjon elsőbbséget.

Nem azt akarom, hogy a közönség hazafiságból támogassa a hazai ipart, és áldozatokat hozzon érte, hogy drágábban fizessen roszabb árut csak azért, mert hazai.

Egy magasztos, nagy nemzeti czéltól áthatott nemzet képes ugyan erre is, — de ezt az alapot nem tartom elég szilárdnak, hogy erre épüljön fel Magyarország közgazdasági függetlensége.

Hazafiságra az iparfejlesztés terén csak annyiban vélek apellálhatni, hogy egyenlő minőség és árak mellett elsőbbség adassék a hazai termelésnek.

Est az áldozatkészséget nemzetünk és államunk jól felfogott érdeke követeli minden fiától és a ki ezt meg nem hozza, nem lehet áthatva a czél szentségétől, mely nem egyéb, mint édes hazánk gazdasági függetlenitése.

Nem akarok szólni a magyar malomiparról, mely meghóditotta magának fel Európa piaczait.

Földmivelő állam vagyunk, utalva voltunk és vagyunk gazdasági termékeinek oly kitünő feldolgozására, hogy az bárhol és bármely viszonyok között megállja helyét.

Foglalkozik azonkivül a szeszipparral. Jelzi azt az irányt, melyet közgazdasági fejlődésünk érdekében a hazai ipar- és kereskedelmi kamaráknak a legnagyobb kitartással kellene elérni törekedni. Azután visszatér előbbi javaslatára. Nézete szerint eltörlendő volna a czukor, czukorka és chocolade fogyasztási adó, mely ez idő szerint mtr. m.-ként 6 frt.

Igaz, hogy ebből az államkincstárnak ez idő szerint tetemes jövedelme van, a mely a mult évben pl. 2,000,000 frtot tett ki, ámde meggyőződésem szerint ezt kiegyenlitené javaslatom keresztül vitele esetén a nagyobb fogyasztás által előálló nagyobb termelés, illetőleg a külföldi behozatal mellőzése által önként előálló nagyobb termelés, azaz az ezutin eső termelési adó.

Ugyanis, hogy példával illusztráljam állitásomat, a mult évben Magyarország összes fogyasztása ezen czikkekben volt kerek összegben 570,000 mtrm.

Ebből magyar termelés volt kerek összegben 400,000 mtrm., mig ellenőrzés alá eső külföldi behozatal volt 170.000 mtrm.

Hogy ezen kivül mennyi volt a határszéli behozatal, t. i. tengely-szállitás révén, mely az ellenőrzés, tehát fogyasztási adó alól kivonatott, az természetesen nem tudható. De hogy az Ausztriával határos vidékeken igen nagy csempészet üzetik, hogy nem csak ily uton jő be sok külföldi áru az országba, hanem hamis bevallás alapján is sok czukor-áru vonatik el az adózás alól, — az nyilt titok.

Csupán az ellenőrzés alatt állott czukormennyiséget, vagyis a fönnebb emlitett 170,000 mtrm. véve alapul, a fogyasztási adó eltörlése esetén ezen mennyiségnek a hazai czukorgyárakban való termelése által kincstárnak termelési adó fejében 1.800,000 frt többlet bevétele volna, vagyis maradna fogyasztási adó czimén a mult évben bevételezett 2.4000,000 frtból még 530,000 frt fedezetlenül.

Nem hagyható azonban figyelmen kivül ez esetben a kincstár javára eső kamat megtakaritás sem, a mi pedig ily nagy összegnél elég tekintélyes, sem pedig azon igen lényeges körülmény, hogy az esetben ha a fogyasztási adó eltöröltetik, a czukor 6 krral lesz olcsóbb klgr.-ként, - ez pedig előre láthatólag tetemesen növelné a fogyasztást, vagyis ismét növekednek a termelés és ennek következtében a termelési adó is, ugy, hogy kétséget nem szenvedhet, miszerint azon esetben, ha a hazai kereskedő-osztály kezet fogna a fogyasztó közönséggel és csak hazai czukrot hozna forgalomba, a kincstár nemcsak teljes fedezetet nyer a termelési adó többletben az elengedett fogyasztási adóért, hanem ellenkezőleg bevételei még tetemesen növekednének és ez annál nagyobb mértékben, a mennyire sikerülne az olcsóbb hazai termékek által ellensulyozni a határszéli csempészetet és azt teljesen kiszoritani, — továbbá ezen fogyasztási adó végrehajtása körül felmerült 125,000 frtnyi költségek megtakaritása is.

Nem kivánok hosszadalmasan foglalkozni azon óriási nehézségekkel, melyekkel a czukorfogyasztási-adó törvény végrehajtása ugy a kereskedőre és iparosra, mint magára a fogyasztó közönségre nézve is jár. — azon sokoldalu zaklatásokkal, melyeknek kitéve vagyunk s azon terhekkel, melyeket ezért elviselnünk kell. — A ki ezt nem szenvedi el naponként, a fogalommal sem birhat arról s nem hiszem, hogy legyen valaki az országban illetékes a pénzügyminiszter uron s közegein, valamint a szenvedőleg érdekelteken kivül, a ki ezt a zaklatást ismerje.

Talán sikerült eléggé megvilágitanom a felhozottakkal az elérni a kivánt czélt: a czukor fogyasztási adó eltörlését.

Talán sikerült eléggé kiemelnem az eszközt, melynek segélyével ez elérhető lenne: a hazai ipar lehető leghathatósabb támogatása s ennek révén a hazai fogyasztás és termelés emelése.

Irodalom.

— **Rendkivüli érdekes és becses** tartalommal jelent meg a „Képes Családi Lapok" legutóbbi 18-ik száma. — Bevezetésül hozza Tibori Róbert „Küzdelmek" czimü érdekes hosszabb elbeszélésének folytatását, mely után igen érdekes franczia beszély következik, Murányi Kornélia kitünő forditásában. Legfőbb értékét képezi azonban Tolnai Lajos nagyárdekü „Sokat adjon az Isten" czimü elbeszélése, melyre különösen felhivjuk olvasóink figyelmét. — Megemlitésre méltó még a magyar irónők egyik kitünőségének Nagyváradi Mirának „A triumvirátus" czimü elbeszélése. — Társadalmi és ismeretterjesztő czikkek humoros aprosságok, irodalmi ismertetések rekesztik be a közlemények sorozatát, ismét és ismét bizonyságot téve arról, hogy a „Képes Családi Lapok" a legjobb s legolcsóbb szépirodalmi hetilapok egyike. — Mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal.

Nyilt-tér.

Nyers selyem Bastruhákra alkalmas kelmékot öltönyönként **10 frt 50 krért** és jobb fajtájukat is — valamint **fekete, fehér** és **szines** selyemkelmékot méterenként **45 krtól 11 frt 65 krig** — sima, koczkázott, csikozott, mintázott és damaszolt stb. minőségben (mintegy 240 fajtában és 2000 különböző szin s árnyalatban) szállit, póstabér és vámmentesen ***Henneberg G.*** (cs. kir. udvari szállitó) ***selyemgyára Zürichben.*** Minták póstafordutóval küldetnek. Svajczba czimzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

Hirdetések.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kőszegi kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy **Schitter Ferencz** utójánlata folytán a kőszegi általános takarékpénztár végrehajtatónak **Berlik József** és neje végrehajtást szenvedők elleni 1600 frt tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében (a kőszegi kir. járásbiróság) területén levő Rohoncz községben fekvő a rohonczi 93. számu tjkvben A †. 121. hrsz. számu 494. házszámu ház és kertre az ujabbi árverést 2720 frtban megállapitott kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan

az 1893. évi május hó 8-ik napján d. e. 10 órakor Rohoncz község házánál

megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól eladatni nem fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 272 forintot készpénzben, az 1881, LX. t.-cz. 42. § ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november hó 1-en 3333. sz. alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Kőszegen, 1893. évi február hó 18. napján.

A kőszegi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Értesítés.

Alulirott tisztelettel jeszteljesen arról értesitem Kőszeg és környékének n. é. közönségét, hogy miután idevaló

kő- és képfaragó főüzletemnél

mint helyettes alkalmazott Roller István sirá-ó üzletemből kilépett, további helyettesemül **Willinger József** képfaragó és aranyozó urat biztam meg. Midőn az irányomban eddig tanusitott bizalmat a leghálásabban megköszönöm, kérem azt irányomban a jövőben is fentartani. Mely tisztelettel:

Raffensberger Ignácz,
kőfaragómester SZOMBATHELYEN.

Főtisztelendő

Kneipp plébános

ur

Eszak-Csehországban utóbb tartott hatásos vándor beszédében ujabban és óva int az egészségellenes bab-kávé élvezetétől.

„Ha annyi pénznek volnék birtokában", véli, „minden babkávét összevásárolnék, hogy a fejlődő ifjuság ne vétene természete ellen. Nevezetesen a fejlődő leánykáknak egyáltalán nem volna szabad babkávét inniok. Hisz ezt nagyon potolja a maláta kivonat. Csupán 8 napba telik, hogy az ember hozzaszokjék."

Ez a valódi maláta-kivonat, melyet főtisztelendő Kneipp plébános **ur uapolta maga is élvez, és a gyógyintézetben és gyermek menhelyen isznak**, a Kathreiner-féle maláta kivonat babkávé ízét, mely már mindenütt kapható és melynek **egy háztartásban sem kellene hiányoznia.** Figyelemmel legyünk azonban arra, hogy a valódi „Kathreiner" soha sem felbontva, hanem csak **fehér eredeti csomagokban** a plébános ur képével ellenőrizve.

„Zacherlin"

a legjobban dicsért eszköz mindennemü rovar ellen.

A bámulatos hatásu „Zacherlin" ismertető jelei:

1. a lepecsételt üveg. 2. a „Zacherl" név.

Az üvegek árai: 15 kr., 30 kr., 50 kr., és 1 frt. A „Zacherlin" megtakaritó fecskendő 30 kr.

Kőszegen:	Jánosa Gyula urnál	Szombathely:	Kelemen J. N. utóda urnál	Szombathely:	Kikaker Kálmán urnál
„	Unger József „	„	Legath testvérek	„	ifj. Kohn Mór „
„	Pollák Sándor „	„	Stirling Bódog „	„	Löffler Gyula „
„	Waisbecker E. „	„	Pollák testvérek	„	Ragandorfer David „
Falsó-Őr:	Glatz Gusztáv „	„	Bartos János „	„	ifj. Rosenberg Ig. „
„	Strobl Ferencz „	„	Blumschein Zsiga „	„	Sattler Pál „
Pinkafő:	Strobl Károly „	„	Hoffmann Samu fia	„	Tempel Ferencz „
„	Stohr J. gyógysz. „	„	Kárpáthi Imre „	Csepreg:	Feiglstock M. ut. Kohn S.

KOTZÓ PÁL

gépészmérnök

Budapest, Üllői-út 18. szám alatt

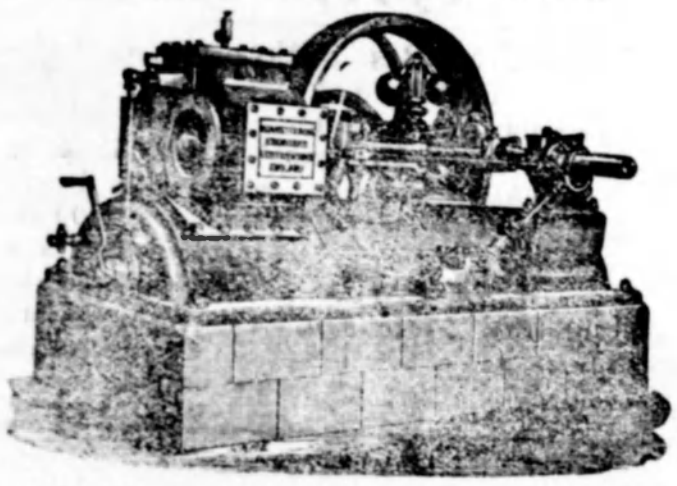

Ajánl $2\frac{1}{2}$, 3, $3\frac{1}{2}$ és 4 lóerejü

szögös cséplőkészleteket,

továbbá 4, 5, 6, 8, 10 és 12 lóerejü

sines gőzcséplőkészleteket,

hosszu szalmarázókkal, alsó szelelővel és rendkivül nagy felületü rostákkal, árpahéjazóval és választóhengerrel.

Fa és szénfütésü és eredeti szalmafütő

GŐZMOZGONYOKAT

☞ Továbbá **R. GARRETT & SONS** fölülmulhatatlan 40% tüzelőanyag megtakaritó.

Compound gőzmozgonyokat

legjobbnak ismert **brandtfordi önmüködő amerikai kévekötő aratógépeket.** Eredeti amerikai szénagyüjtőt 1 vagy 2 ló befogására alkalmazható combinált rúddal. **Sorvető- és szérvavető gépeket** és mindennemü egyéb kisebb gazdasági gépeket.

Jutányos árak! — Kedvező feltételek!

Zongora gyár STINGL TESTVÉREK

BÉCS, Favoriten,

a bécsi konzervatorium és Ausztria-Magyarország legkiválóbb zene-intézeteinek szállitói; a bel- és külföldön első dijakat nyertek.

Van szerencsénk a nagyérdemü közönséggel tisztelettel tudatni, hogy **f. é. április hó 15-én SZOMBATHELYEN, dr. Tobisch ur házában,** legjobb hirü és általánosan kedvelt **zongora és pianinó gyártmányainkból raktárt állitottunk** és annak vezetésével **Dworschak Konrád** urat, egy kiváló szakemberünket biztuk meg. **Dworschak Konrad** ur, ki hangolásokat és mindennemü javitást a legjobban és legolcsóbban teljesit, egyszersmind avult zongorákat is kicserél és uj zongorákat gyári árakon és irásbeli tiz évi jótállása mellett elárusit.

A

meghülés által keletkezett betegségek legnagyobb része, nagyon könnyen volna mellőzhető alkalmas háziszerek azonnali alkalmazásn által. A Horgony-Pain-Expeller ily esetekben a

legjobb bedörzsölés.

Hasonló jó eredménynyel használható csúz, köszvény és tagszaggatás, valamint fejfájás, hátfájdalmak, csipőfájdalmak stb. ellen és majdnem minden háztartásban készletben van. Ezen szer 40 kros, 70 kros és 1 frt 20 kros üvegekben majdnem minden gyógyszertárban kapható. Minthogy értéktelen utánzatok is léteznek, kifejezetten:

a Richter-féle Horgony-Pain-Expeller

kérendő.

Szép minták magánvevőknek ingyen és bérmentve.

Eddig nem létezett **mintakönyvek** szabók számára bérmentetlen.

Nem adok méterenkint $2\frac{1}{2}$ vagy $3\frac{1}{2}$ frtnyi árleengedést, sem ajándékokat szabóknak, mint azt vetélytársaim a vevők költségén teszik, hanem nálam csak netto-árak léteznek, hogy minden magánvevő jól és olcsón vásárolhasson. E czélból megkérem a n. é. közönséget csak az én mintakönyveimet figyelembe venni.

Öltözékeknek való kelmék.

Peruvien és Dosking a magas klérus számára, szabályszerü kelmék cs. és kir. **tiszti egyenruháknak, aggharczosok-, tüzoltók-, tornászok- és libériáknak, biliárd- és játékasztalokra** való posztó, (loden), vizhatlan **vadászkabátoknak. mosókelmék, utazóplaidek 4–14 frtig** stb. Aki olcsó, tisztességes, tartós, tiszta gyapjus posztóárukat és nem olcsó rongyokat, melyek alig érdemesek a szabó ollójára, akar venni, forduljon

Stikarofsky Jánoshoz Brünnben,

Ausztria-Magyarország legnagyobb posztógyára fél millió frtnyi értékben.

A nagyságot és összekvőképességet feltüntetendő, kijelentem, hogy kezem **Europa legnagyobb posztókivitelét, tammgarn-gyártmányokat, ruhaszabászati kellékeket** és nagy **könyvkötészetet** a saját czéljaira egyesiti. Hogy a fentiekről bárki is megyőződhessék, a n. á. közönséget arra, hogy alkalomadtán **árucsarnokom** nagyszerü helyiségeit melyekben 150 ember foglalkozik, megtekintse, meghivom.

— **Szétküldés utánvét mellett!** — **Levelezés** magyar, német, cseh, lengyel, olasz, franczia és angol nyelven.

Keil Alajos-féle

Padlózat-fénymáz,

(Glasur)

legkitünőbb mázoló szer puha padló számára. 1 nagy palaczk ára 1 frt 35 kr. 1 kis palaczk 68 kr.

Viaszk-kenőcs,

legjobb és legegyszerübb beeresztő-szer kemény padló számára, 1 köcsög ára 60 kr. Mindenkor kapható:

Unger József-nél, Kőszegen.

Nyomatott Feigl Gyula könyvnyomdájában Kőszegen.